

der skal antages, og at Finantsudvalget ikke har nogen Mening om, hvor mange Kulisser der skal males. Naar vi ville gaa saaledes i Enkelt- heberne, har det ærede Medlem fuldkommen Ret; men det gaar Finantsudvalget om det gaar en Jury. Det hjælper ikke at sige, at Surpen ingen Mening har; thi den maa have en Mening. Nu er det heller ikke saa rigtigt at sige, at Finantsudvalget ingen Mening har om den Slags Ring. Det ærede Medlem vil vel nemlig indrømme mig, at Statistiken, Tallene, ere som Sømærker, ved Hjælp af hvilke man kan seile; de ere Milepæle paa Erfaringens Vej. Det ærede Medlem kan sige: Hvad Mening har Finantsudvalget om, hvor- mange Børn, der fødes i Kjøbenhavn 1881, hvor- mange Mennesker, der blive gifte eller dø? Men det kunne vi godt have Mening om, og det endog en tilnærmelsesvis rigtig, og det er maasse endog noget exceptionelt, hvis ikke denne Mening den 1ste Januar 1882 viser sig at være temmelig nøjagtig. Og hvorfor? Fordi vi have Statistiken, i Erfaringen fixeret i Tal! Nu vide vi ligeledes, hoormange nye Stykker, der gjennem- snitsvis nu blive antagne; vi have altsaa Stati- stik for, hoormange dramatiske Børn, der fødes næste Aar. 3 af vore mest fremragende yngre Digtere, Holger Drachmann, Schandorff og S. P. Jacobsen, skrive ikke for Theatret — saavidt jeg veed; det ærede Medlem fra Langeland skulle vi nok holde saa meget i den politiske Skole, at han ikke faar ret meget Andet bestilt. Og Hoftrup? Ja, gid han kunde, men han har ogsaa andre Ting at tage vare. Hvem saa? Lindøvs Børn. Ja, hoormange Børn kunne de levere næste Aar? Vi kunne altsaa godt jugere over, hoormange nye originale Stykker, der ville komme. Vi kunne have Mening derom, og ligesom det gaar med dra- matiske Arbejder, saaledes ogsaa med Kulisser og Dekorationer. Vi kunne have en Men- ning derom, men den kan jo vel ændres lidt op og lidt ned. Derimod kunne vi ikke have nogen Mening om Theatrets Stilling, naar der er en eller anden fremragende udenlandsk Kunstner fra denne eller den anden Verden — fra den gamle eller den nye Verden —, som skal erhverves for det kongelige Theater, det koste, hvad det vil. I saadanne Tilfælde kunne vi ikke jugere. Er overhovedet Theaterbestyrelsen ikke indenfor Theatrets ordinære Virksomhed, saa kunne vi ikke jugere, saa have vi ingen Erfaring. Der kan have foreligget et enkelt Tilfælde, et Par saadanne Tilfælde, men Resulatatet kjende vi ikke forud, og selv om det gaar godt engang, kan det en anden Gang gaa rent splittergalt. Hvis det ærede Medlem har ment, at dette skulde ligge indenfor Nationaltheatrets Opgave, er jeg ikke sikker paa,

at han har Ret, medmindre vi drog den finan- sielle Bevillings Grændse. Jeg vil snarere sige, at den Slags Forretninger laa bedre for privat Entreprise — det skal jeg dog henstille til Over- veielse, men jeg giver mig ikke ud for at være saa specielt sagkyndig heri. Derimod med Hensyn til de øvrige Arbejder vil det ærede Medlem nok se, at han har Ret med den Begrænsning af vor Stilling, som jeg har forklaret; men han har ikke Ret, hvis det skal forstaaes absolut positivt, men jeg har ogsaa for- staaet af hans Foredrag, at saaledes skal det ikke op- fattes, og jeg siger: Kan Nationaltheatret løse en god Opgave eller sin Opgave som Nationaltheater paa en fyldestgjørende Maade, maa vi ikke være saa nøie- regnende med, hvorledes Theatret honorerer For- fatterne, eller hvilken Virkemaade der bruges, og om saa Budgettet giver nogle Tusinder op eller ned om Aaret — deri er jeg fuldt ud enig med det ærede Medlem. Jeg ser en Sætning i det ærede Medlems Foredrag, hvori han siger, at vi skulle lade Theaterchefen jugere over, hvilke ny Stykker han med den forrige Udgift kan faae Pengene ind for igjen. Deri er jeg aldeles enig med det ærede Medlem, men der forekommer saa- danne enkelte Sætninger, som Folk, der rammes deraf, kunne misforstaa, og som det vistnok er be- hageligt at misforstaa. Men jeg vedkjender mig Sætningen under den Forklaring, jeg nævnte, og det er mere positivt, thi at vi saaledes uden Videre skulde sige: Bærjaagod, der er Penge, brug dem kun efter eget Skjøn, der er en fuld- stændig feil Betragtning. Det har jeg faaet ud ved at læse det ærede Medlems Foredrag. — Det har glædet mig særdeles, at jeg kan i hele hans Hovedbetragtning henstille mig ved Siden af det ærede Medlem (Brandes) lige- overfor den ærede Ordfører. Disse sagkyndige Henstillinger, som det ærede Medlem fra Langeland har gjort med Hensyn til flere Forhold, Theatret vedkommende, og selvfølgelig med den Begrænsning eller den Forstaaelse af hans Udtalelser i finantiel Henseende, at her ikke er smaa- lige Spørgsmaal om nogle faa Tusinde fra eller til, eller om for os at jugere over, om Indtæg- terne og Udgifterne nøjagtig balancere som Følge af, at dette eller hint Stykke skal komme frem, naar det ellers har Betydning for Theatrets Op- gave, tiltræder jeg fuldstændig. Men jeg tror ogsaa, at ærede Medlemmer ovre paa den anden Side, som staa Ordføreren nærmest, med denne Begrundelse af vor Stilling til denne Sag — denne godmodige Stilling, som ikke blot vil støtte formelt, men ogsaa i al fornustig Realitet — uden Skrupler ville kunne gaa med os ved vore Forslag her.